

Тому, одним із наших завдань було встановлення оптимальної норми висіву сортів соризу в умовах південно-західного Лісостепу України.

Дослідження з вивчення цих питань проводили в 2011 році в умовах дослідного поля коледжу Подільського державного аграрно-технічного університету. Матеріалом для досліджень був районований сорт соризу Одеського селекційно-генетичного інституту Дружній. Спосіб сівби соризу широкорядний з міжряддями 45 см. Згідно схеми досліду норма висіву становила 200, 250, 300 тисяч схожих насінин на 1 га. Сівбу проводили 16 травня 2011 року, коли температура ґрунту на глибині 10 см становила +12 – 14°C. В зв'язку з тим, що була посушлива весна, сходи з'явилися через 8 днів – 24 травня 2011 року. Фаза кущення наступила 17–19 червня. Цвітіння рослин почалось 1-3 серпня і тривало до 10 серпня. Воскова стиглість зерна наступила 6-10 вересня. Так як осінь була достатньо теплою і сухою, дозрівання зерна відбулось до 30 вересня. Таким чином, вегетаційний період становив 125 – 130 днів. Польова схожість насіння була в межах 86-88%. Виживання рослин в період вегетації становило 85-87%.

Дослідження показали, що норма висіву насіння впливає на куцистість рослин, масу волоті, масу зерна та кількість зерен в ній. В усіх варіантах досліду маса зерна з рослини із збільшенням густоти стояння рослин на 1га зменшувалась з 54,6 до 42,3г, але урожайність при цьому не знижувалась за рахунок збільшення продуктивних волотей на одиниці площі. Маса 1000 зерен була в межах 32,8-32,0 г.

Результатами досліджень встановлено, що в зоні південно-західного Лісостепу України широкорядні посіви соризу з шириною міжрядь 45см забезпечують найвищий урожай (81,3 ц/га) при нормі висіву насіння 300 тис. шт./га. Це пояснюється оптимальним розміщенням рослин на одиниці площі. Таким чином, в районах достатнього зволоження, до яких відноситься південно-західний Лісостеп України, загущені посіви соризу економічно більш ефективні. Вони швидше і рівномірніше дозрівають та забезпечують високий врожай зерна.

ПРОДУКТИВНІСТЬ СОНЯШНИКУ ЗАЛЕЖНО ВІД ЗАСТОСУВАННЯ РЕГУЛЯТОРІВ РОСТУ

*Олійник О.А., студент 5-го курсу заочної форми навчання спеціальності 6.090101 «Агрономія» навчально-наукового інституту агротехнологій і природокористування ПДАТУ
Науковий керівник: кандидат с.-г. наук, доцент Хоміна В.Я.
Кафедра селекції, насінництва і загальнобіологічних дисциплін.*

Вагомим резервом підвищення урожайності насіння соняшнику є застосування регуляторів росту рослин, які дають змогу не тільки

підвищити урожайність, вміст олії в насінні, але й зменшити ураженість рослин гнилями та іншими хворобами.

Наші дослідження включали 5 варіантів обробки: насіння та обприскування вегетуючих рослин у фазі 4-5 пар листочків.

Таблиця 1

Вплив обробки насіння і обприскування посівів регуляторами росту на продуктивність соняшника (середнє за 2010-2011рр.)

Регулятори росту	Урожайність, ц/га	Прибавка урожайності насіння		Вміст олії в насінні, %	Вихід олії, ц/га
		ц/га	%		
Контроль – без обробки регуляторами росту	12,3	-	-	47,6	5,27
Радостим, 250 мл/т+Трептолем, 10 мл/га	15,4	3,15	25,6	48,1	6,60
Трептолем, 20 мл/т+Трептолем, 10 мл/га	14,5	2,2	17,1	47,9	6,16
Радостим, 250 мл/т+Агроемістим-екстра (Біолан), 10 мл/га	15,1	2,85	23,2	48,0	6,45
Трептолем, 20 мл/т+Агроемістим-екстра (Біолан), 10 мл/га.	14,0	2,00	16,3	48,0	5,96

Таким чином, кращий варіант – обробка насіння препаратом Радостим у комплексі з обприскуванням рослин препаратом Трептолем, де прибавка урожайності склала 25,6%, а вихід олії з гектара – 6,60 центнерів.

ВИКОРИСТАННЯ БІОСТИМУЛЯТОРІВ РОСТУ В ТЕХНОЛОГІЯХ ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР

Осадчук О.О., студент 2-го курсу спеціальності 6.090101 «Агрономія» навчально-наукового інституту агротехнологій і природокористування ПДАТУ

Науковий керівник: кандидат с.-г. наук, доцент Хомовий М.М.

Кафедра землеробства і агрохімії

В останнє десятиліття в галузі рослинництва дедалі частіше використовують регулятори росту рослин. Вони набувають статусу технологічного прийому і стають невід'ємним елементом технології у вирощуванні сільськогосподарських культур у колективних, фермерських, індивідуальних господарствах та на присадибних ділянках. Їхньому застосуванню в практиці вирощування культурних рослин відводиться значне місце в аграрному секторі України, Росії, Білорусі, Молдови. До цього списку слід віднести і аграрне товарне виробництво зарубіжних країн, таких як США, Іспанія та Болгарія. Доволі високу зацікавленість цими речовинами в останні два-три роки виявляють науковці, аграрії та